

RECENZJA

dorobku naukowego, dydaktycznego i zawodowego oraz monografii będącej podstawą do wszczęcia przewodu habilitacyjnego dra. inż. arch. Adama Baryłki

1. Podstawa opracowania

Recenzję niniejszą opracowano na podstawie Uchwały Rady Dyscypliny Inżynierii Lądowej i Transportu Wydziału Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej, powołującej mnie na recenzenta w przewodzie habilitacyjnym dra. inż. arch. Adama Baryłki pt. *„Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa”*. Recenzję opracowano na podstawie dokumentów załączonych do uchwały (pisma) oraz mojej znajomości naukowej dra. **Adama Baryłki**.

2. Podstawowe dane osobowe

Pan **Adam Baryłka** urodził się 20.07.1978 r. w Warszawie. W 2003 r. ukończył studia na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej uzyskując dyplom inżyniera budownictwa lądowego w zakresie inżynierii produkcji budowlanej, w 2005 r. ukończył studia na Wydziale Inżynierii Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej uzyskując dyplom magistra inżyniera budownictwa lądowego w zakresie organizacji i zarządzania, a w 2017 r. ukończył studia w Wyższej Szkole Ekologii i Zarządzania, w zakresie architektury i urbanistyki uzyskując dyplom mgra. inż. arch.

W 2014 r. **Adam Baryłka** uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie budownictwa, specjalność bezpieczeństwo obiektów schronowych – nadany uchwałą Rady Naukowej Wydziału Inżynierii Chemii i Fizyki Technicznej Wojskowej Akademii Technicznej – na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Modelowanie numeryczne wpływu pożaru zewnętrznego na konstrukcję schronu wykopowego”. Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. inż. Grzegorz Bąk a recenzentami: prof. dr hab. inż. Marian Abramowicz oraz dr hab. inż. Zbigniew Szcześniak prof. WAT.

Po uzyskaniu dyplomu inżyniera budownictwa **Adam Baryłka** pełnił funkcje kierownika budowy, inspektora nadzoru inwestorskiego, uczestniczył w projektowaniu oraz kontrolach stanu technicznego licznych obiektów budowlanych co umożliwiło Mu na uzyskanie uprawnień budowlanych wykonawczych i projektowych, a także uprawnień rzeczoznawcy budowlanego. Jednocześnie realizował swoje zainteresowania naukowe związane z uwarunkowaniami techniczno-prawnymi procesu budowlanego specjalnych obiektów infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych i zainteresowania dydaktyczne pełniąc funkcje nauczyciela akademickiego W celu doskonalenia naukowego, dydaktycznego i zawodowego.

Dr **Adam Baryłka** prezentował swoje prace naukowe uczestnicząc w licznych seminariach, konferencjach krajowych i międzynarodowych, a także publikował je w czasopiśmie naukowo-technicznych oraz uczestniczył w licznych kursach i szkoleniach zawodowych.

W 2020 r. dr **Adam Baryłka** opublikował monografię naukową stanowiącą tytuł osiągnięcia naukowego „Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa”, która wraz ze zbiorem własnych publikacji krajowych i międzynarodowych powiązanych tematycznie jest podstawą wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie postępowania habilitacyjnego. Nigdy wcześniej Kandydat nie ubiegał się o nadania stopnia doktora habilitowanego.

3. Działalność naukowa i zawodowa

3.1. Działalność naukowa

Wieloletnia działalność naukowa dra. **Adama Baryłki** dotyczy problematyki uwarunkowań techniczno-prawnych i organizacyjnych zagadnień inżynierii bezpieczeństwa specjalnych obiektów budowlanych w zakresie procesu budowlanego inwestycyjnego oraz eksploatacyjnego obiektów budowlanych infrastruktury związanej z bezpieczeństwem państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych. Problematyka ta stanowiła główny nurt Jego zainteresowań przed uzyskaniem stopnia naukowego doktora nauk technicznych oraz jest nadal pogłębianą i twórczo wzbogacaną po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych.

W latach 2003-2013 Kandydat (przed doktoratem) uczestniczył w 20 konferencjach (w tym 13 międzynarodowych) prezentując 30 referatów (w tym 27 współautorskich) oraz w 16 seminariach krajowych prezentując 16 referatów (w tym 12 współautorskich) a także opublikował 11 rozdziałów (w tym 2. autorskich i 9 współautorskich) w 8 monografiach.

Po uzyskaniu doktoratu Kandydat uczestniczył w 17 konferencjach (w tym 13 międzynarodowych) prezentując 32 referaty (w tym 27 współautorskich), opublikował 12 monografii (w tym 9. monografii autorskich i 3 współautorskie), 20 rozdziałów (10 autorskich i 10 współautorskich) w 12 monografiach (będąc członkiem redakcji w 4 monografiach), 109 artykułów (56 autorskich i 53 współautorskie) w czasopiśmie naukowo-technicznych oraz zaprezentował 32 referaty (24 autorskich i 7 współautorskich) na 12 konferencjach międzynarodowych oraz 5 konferencjach krajowych.

Dr Adam Baryłka jest autorem i współautorem 22 recenzowanych publikacji książkowych (18 autorskich i 4 współautorskich) podejmujących problematykę uwarunkowań: techniczno-prawnych i organizacyjnych inżynierii bezpieczeństwa obiektów budowlanych, w tym diagnostyki obiektów budowlanych

W latach 2016-2019 Kandydat opracował 8 rozdziałów w materiałach pomocniczych dla uczestników 8 kursów specjalistycznych organizowanych przez Wojskową Akademię Techniczną, Biuro ds. ochrony ludności i obrony cywilnej Komendy Głównej Państwowej Straży Pożarnej - w zakresie: eksploatacji infrastruktury technicznej i budowlano mieszkaniowej sił zbrojnych oraz budowy i eksploatacji obiektów schronowych a także ukryć dla ludności zabezpieczających przed nadzwyczajnymi zagrożeniami. Wymienione publikacje książkowe cieszą się dużą popularnością w środowisku budowlanym, czego dowodem jest wyróżnienie w konkursie TECHNICUS na najlepszą książkę techniczną - organizowanym przez Federację Stowarzyszeń Naukowo- Technicznych Naczelnej Organizacji Technicznej - uzyskane w 2019r. za opracowaną przez Adama Baryłkę książkę pt. „Poradnik rzeczoznawcy budowlanego, tom I – Problemy techniczno-prawne diagnostyki obiektów budowlanych”.

Dr **Adam Baryłka** uczestniczył w pracach zespołów oceniających cztery wnioski o finansowanie robót budowlanych na zlecenie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju - w obiektach dydaktyczno-naukowych. W 2018 r. opracował recenzje dwóch artykułów naukowych

opublikowanych w czasopiśmie „Perspective Directions of Innovative Development of Construction Industry and Engineering Training”, ponadto był promotorem pomocniczym w rozprawie doktorskiej Pani mgr Katarzyny Nikorowicz-Zatorskiej na temat: *Usytuowanie przestrzenne lotnisk jako element kształtujący bezpieczeństwo transportu lotniczego w Polsce*. (promotor: płk. dr hab. Adam Radomyski, prof. LAW, Lotnicza Akademia Wojskowa).

Dorobek naukowy dra. **Adama Baryłki** po uzyskaniu stopnia naukowego doktora stanowi istotny wkład w dziedzinę budownictwa lądowego w zakresie projektowania, budowy, eksploatacji oraz diagnostyki obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych. Bogata działalność badawcza dra. Adama Baryłki znajduje wyraz w dużej liczbie publikacji w liczących się krajowych periodykach naukowo-technicznych, a także w drukowanych materiałach wielu konferencji krajowych i zagranicznych, podlegających selekcjom i recenzjom przez wybitnych specjalistów, przed ich zakwalifikowaniem do wygłoszenia i wydrukowania.

Informacje naukometryczne dotyczące publikacji dra. Adama Baryłki obejmują: Indeks Hirscha baza WoS – 1, publikacje WoS – 3, publikacje baza Scopus – 11, Indeks Hirscha baza Scopus – 3, Indeks Hirscha baza Google Scholar (h-indeks) – 12, Baza Google Scholar (10-indeks) – 14, Liczbę cytowania Google Scholar – 451 oraz liczbę punktów zgodnie z wykazem MEiN – 2100 pkt.

Reasumując bardzo pozytywnie oceniam działalność Kandydata w zakresie naukowym, w którym wykazał się istotną działalnością.

3.2. Działalność zawodowa

W ramach swojej działalności zawodowej dr **Adam Baryłka** prowadził aktywną działalność w zakresie: rzeczoznawczym, biegłego sądowego oraz eksperckim.

- Jest rzeczoznawcą budowlanym w specjalności konstrukcyjno-budowlanej obejmującej wykonawstwo bez ograniczeń, rzeczoznawcą budowlanym w specjalności konstrukcyjno-budowlanej obejmującej projektowanie bez ograniczeń.
- Realizuje działalność w charakterze biegłego sądowego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie z zakresu budownictwa ogólnego, planowania przestrzennego i bezpieczeństwa obiektów budowlanych, przy Sądzie Okręgowym we Włocławku z zakresu budownictwa ogólnego oraz wyceny maszyn urządzeń i pojazdów oraz biegłego skarbowego a także w Izbie Skarbowej w Warszawie w zakresie urządzeń dźwigowych oraz wyceny maszyn, urządzeń i pojazdów.
- Realizuje działalność ekspercką – jako ekspert w zakresie inżynierii lądowej przy Narodowym Centrum Badań i Rozwoju.
- Dr Adam Baryłka posiada uprawnienia budowlane projektowe i wykonawcze bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej oraz inżyniersko-drogowej, uprawnienia projektowe bez ograniczeń w specjalności architektonicznej, uprawnienia budowlane projektowe w zakresie w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji cieplnych, wentylacyjnych, wodociągowych, kanalizacyjnych i gazowych.

- Dr **Adam Baryłka** posiada uprawnienia kwalifikacyjne w zakresie eksploatacji i dozoru grupy 1, 2 i 3, zaświadczenie kwalifikacyjne do konserwacji urządzeń transportu bliskiego kat. II, oraz zaświadczenie kwalifikacyjne do konserwacji urządzeń transportu bliskiego kat. III.
- Ponadto Kandydat posiada świadectwo kwalifikacyjne personelu lotniczego dotyczące kwalifikacji operatora bezzałogowych statków powietrznych UAVO PL (uprawniające do wykorzystywania dronów podczas kontroli obiektów budowlanych), kwalifikacje do uprawiania sportu strzeleckiego w dyscyplinie pistolet, karabin, strzelba gładko lufowa, licencję sędziego strzelectwa sportowego III klasy, certyfikat dla personelu zgodny z rozporządzeniem Ministra Rozwoju i Finansów z 7.12.2017 r. - *W sprawie egzaminowania i certyfikowania personelu w zakresie fluorowanych gazów cieplarnianych i substancji kontrolowanych* oraz zezwolenie na kierowanie pojazdami uprzywilejowanymi lub pojazdami przewożącymi wartości pieniężne wydane przez Prezydenta m. st. Warszawy.

Dr Adam Baryłka swoją aktywność zawodową realizuje zajmując się szerokim zakresem działalności inżynierskiej obejmującej, między innymi: wykonywanie okresowych kontroli obiektów budowlanych w pełnym zakresie (wszystkie branże) zgodnie z wymaganiami ustawy - *Prawo budowlane*, kierowanie i nadzór nad realizacją obiektów budowlanych, wykonywanie projektów budowlanych w zakresie architektonicznym, konstrukcyjnym i instalacyjnym, projektowanie i ocena stanu technicznego urządzeń dźwigowych, wykonywanie opracowań technicznych stosowanych przy określaniu stanu zagrożenia obiektów budowlanych, Dużą liczbę zleceń Kandydat realizował na rzecz inwestorów i zarządców specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych.

Należy podkreślić, że niektóre z istotnych zadań zawodowych dr **Adam Baryłka** realizuje we współpracy z uczelniami krajowymi i zagranicznymi oraz Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, a także Izbą Architektów RP. Współpracuje z Wyższą Szkołą Oficerską Sił Powietrznych (dziś Lotnicza Akademia Wojskowa) Wydziałem Bezpieczeństwa Narodowego i Logistyki w Dęblinie w zakresie określonym w decyzji nr 145/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 lipca 2017 r. - *W sprawie zasad postępowania w kontaktach z wykonawcami*. Współpracuje z Brzeskim Państwowym Uniwersytetem Technicznym, Katedrą Organizacji i Zarządzania w zakresie bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych oraz działalności dydaktycznej. Współpracuje z Białoruskim Narodowym Uniwersytetem Technicznym w zakresie wymiany i poszerzania wiedzy z obszaru bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych oraz działalności dydaktycznej.

W latach 2015-2021 w ramach działalności zawodowej dr **Adam Baryłka**:

- Uczestniczył w realizacji bardzo dużej liczby okresowych kontroli różnych ważnych i technicznie złożonych obiektów budowlanych w kraju, w tym: użytkowanych przez urzędy centralne (budynki Sejmu, budynki ministerstw, GUNB-u, Rzecznika Praw Obywatelskich, budynki urzędów skarbowych, itp.), obiektów budowlanych: służby zdrowia, szkolnictwa wyższego, dydaktyki szkolnej i przedszkolnej, placów zabaw, wspólnot mieszkaniowych, ośrodków wypoczynkowych, ośrodków sportowych, centów handlowych a także obiektów budowlanych o przeznaczeniu produkcyjnym, użytkowanych przez: elektrownie, elektrociepłownie, zakłady przemysłowe, zakłady górnicze, zakłady prefabrykacji oraz zakłady produkcji materiałów budowlanych. Na podkreślenie zasługuje przeprowadzenie okresowych kontroli kilkudziesięciu obiektów budowlanych zlokalizowanych w polskich placówkach zagranicznych (ambasadach, konsulatach, obiektach współpracy

międzynarodowej, itp.) w Anglii, Belgii, Danii, Ukrainie, Rosji, Finlandii, Szwecji, Holandii, Włoszech, Maroku, USA, Kanadzie, Iranie, Pakistanie, Szwajcarii i Brazylii.

- Przeprowadził około 200 kontroli i ocen stanu technicznego bezpieczeństwa obiektów budowlanych o wymienionych wyżej przeznaczeniu. W efekcie ww. kontroli wykonał około 150 opinii technicznych, 58 ekspertyz naukowo-technicznych oraz 20 projektów obiektów budowlanych o różnym przeznaczeniu.

Z powyższego wynika, że dr **Adam Barylka** intensywnie pracuje na płaszczyźnie inżynierskiej opracowując oceny i ekspertyzy naukowo-techniczne ważnych i trudnych obiektów budowlanych i inżynierskich.

W latach 2015 – 2021 dr **Adam Barylka** brał udział w pracach komitetów organizacyjnych i naukowych 8 krajowych, 5 międzynarodowych konferencji oraz uczestniczył w 38 kursach i szkoleniach specjalistycznych, (członek zespołu) realizowanym przy SITPMB dotyczącym określenia wymagań jakościowych przy wytwarzaniu stalowych konstrukcji spawanych – badania i symulacje oraz udzielił 4. wywiadów popularyzujących w czasopismach.

Dr **Adam Barylka** jest inicjatorem oraz przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowych Konferencji Naukowo-Technicznych pt. „Problemy Inżynierii Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych” – organizowanych w Warszawie od 2015r. cieszących się dużym zainteresowaniem środowisk naukowo-technicznych odpowiedzialnych za sprawy bezpieczeństwa państwa. Przedmiotem konferencji są teoretyczne i praktyczne problemy inżynierii bezpieczeństwa w zakresie technicznym, technologicznym, ekonomicznym, prawnym i organizacyjnym występujące w procesach projektowania, wykonywania i eksploatacji obiektów antropogenicznych, w szczególności w zakresie obiektów budowlanych inżynierii lądowej umożliwiających realizację różnorodnych potrzeb człowieka.

Reasumując, bardzo pozytywnie oceniam działalność Kandydata w zakresie naukowym i zawodowym, w którym wykazał się istotną aktywnością.

4. Działalność dydaktyczno-wychowawcza

Dr **Adam Barylka** obok aktywnej działalności naukowej i zawodowej wykazuje aktywną działalność dydaktyczno-wychowawczą, społeczną i organizacyjną. Działalność dydaktyczną w charakterze nauczyciela akademickiego prowadził w latach 2018-2020 na Wydziale Inżynieryjnym Uczelni Techniczno-Handlowej im. Heleny Chodkowskiej w Warszawie, w latach 2017-2018 na Wydziale Logistyki Wojskowej Akademii Technicznej, w latach 2011-2013 na Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej oraz w roku 2008 w Prywatnej Wyższej Szkole Businessu i Technik Komputerowych w Warszawie. W ramach działalności dydaktycznej kierował opracowaniem 12 prac dyplomowych (inżynierskich i magisterskich) prowadzonych na Wydziale Logistyki oraz Wydziale Inżynierii Lądowej i Geodezji Wojskowej Akademii Technicznej. W latach 2017-2020 opracował recenzje 14 prac dyplomowych, sprawował opiekę nad wieloma studentami w ramach praktyk zawodowych odbywanych podczas studiów w zakresie współpracy z przemysłem (Wojskowa Akademia Techniczna, Uczelnia Techniczno-Handlowa, Politechnika Lubelska).

W latach 2017-2020 Kandydat koordynował z ramienia jednostki naukowo-technicznej współpracę ze studentami na najlepszą pracę magisterską i inżynierską. Był opiekunem 23 studentów

i absolwentów uczelni wyższych w zakresie praktyk zawodowych do uzyskania uprawnień budowlanych (studenci Wojskowej Akademii Technicznej, Politechniki Warszawskiej, Politechniki Białostockiej, Politechniki Lubelskiej).

Dr **Adam Barylka** dwukrotnie przebywał w Państwowym Uniwersytecie Technicznym w Brześciu (Białoruś) w 2017 r. oraz w 2019 r. w ramach współpracy naukowo-dydaktycznej dotyczącej aktualnych problemów materiałowych, konstrukcyjnych i technologicznych w obszarach transgranicznych oraz w 2019 r. uczestniczył w Uniwersytecie Loyola w Chicago (Ameryka Północna) w naukowo dydaktycznym programie – pt. „Inżynier w gospodarce i nauce” w ramach Zjazdu Rady Naukowej Inżynierów Ameryki Północnej. Kandydat w ramach stowarzyszenia naukowo-technicznego koordynował n.w. projekty współfinansowane ze środków Unii Europejskiej, w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, w okresie:

- 2017 r. - 2019 r. projekt „Szkoła z polotem” realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Mazowieckiego na lata 2014-2020 oraz
- 2019 r. - 2019 r. projekt doskonalenia zawodowego „Zawodowcy” realizowany w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2014-2020.

W latach 2015-2020 dr **Adam Barylka** był członkiem Komitetu Organizacyjnego ośmiu Warszawskich a następnie Mazowieckich Dni Techniki w Warszawie skierowanych w szczególności do młodzieży, odbywających się pod stałym hasłem: Technika wczoraj, dziś, w celu: docenienia zawodu inżyniera i technika, zachęcenia młodzieży do nauki o technice, rozwoju zainteresowań technicznych, uświadomienia atrakcyjności studiów technicznych, zwiększenia liczby młodzieży w szkołach o profilu technicznym, zapoznania młodzieży z techniką w życiu miasta oraz funkcjonujących w nim ośrodków naukowych i przemysłowych, poszerzenia wiedzy o aktualnym stanie techniki i innowacyjności zastosowań technicznych, preorientacji zawodowej młodego pokolenia, rozbudzania poczucia dumy z osiągniętych dokonań technicznych.

Reasumując, bardzo pozytywnie oceniam działalność Kandydata w zakresie dydaktyczno-wychowawczym i popularyzującym naukę.

5. Działalność organizacyjno-zawodowa

Dr **Adam Barylka** jest członkiem międzynarodowych i krajowych organizacji i stowarzyszeń naukowo-technicznych: od 2021r. jest przedstawicielem Ministerstwa Rozwoju i Technologii w grupie Experts for the Subgroup on Materials, od 2021 r. jest przedstawicielem Ministerstwa Rozwoju i Technologii w Radzie Wyrobów Budowlanych Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, od 2021 r. jest przedstawicielem Ministerstwa Rozwoju Pracy i Technologii w Radzie Sektorowej ds. kompetencji w budownictwie, od 2021r. jest członkiem Komitetu Sterującego Projektu Zintegrowany System Ograniczania Niskiej Emisji (ZONE), od 2020 r. jest Prezesem Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych, od 2018 r. jest członkiem Głównej Komisji Rewizyjnej SIMP, od 2017 r. jest prezesem Zarządu Głównego Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych a od 2016 r. jest członkiem zwyczajnym Polskiego Stowarzyszenia Kolekcjonerów Broni Palnej i Strzelectwa Sportowego.

Reasumując, bardzo pozytywnie oceniam działalność Kandydata w zakresie działalności w międzynarodowych i krajowych organizacjach i stowarzyszeniach naukowych.

Dr **Adam Baryłka** jest: redaktorem naczelnym czasopisma naukowo–technicznego pt. Inżynieria Bezpieczeństwa Obiektów Antropogenicznych (70 punktów), członkiem Rady Naukowej trzech nw. czasopism naukowych: Aparatura Badawcza i Dydaktyczna, Modern Engineering oraz Safety & Defense (70 punktów), członkiem Rady Programowej sześciu nw. czasopism naukowo-technicznych: Przegląd Techniczny, Inżynier Budownictwa, Szkło i Ceramika, Dozór Techniczny, Biegły Sądowy oraz Rzeczoznawca.

Reasumując, bardzo pozytywnie oceniam działalność Kandydata w zakresie działalności w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

Dr **Adam Baryłka** jest członkiem Zespołu strategii rozwoju Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, jest członkiem Narodowego Komitetu Rejestrowego Karty Zawodowej Inżyniera, jest członkiem Komisji w sprawie przyznania tytułu „Laur Innowacyjności”, jest wiceprzewodniczącym Komisji Kwalifikacyjnej przy Oddziale Warszawskim SIMP powołanej przez Prezesa Regulacji Energetyki do przeprowadzania egzaminów związanych z bezpieczeństwem urządzeń elektroenergetycznych oraz jest członkiem Komisji Kwalifikacyjnej przy Polskim Stowarzyszeniu Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych powołanej przez Prezesa Regulacji Energetyki do przeprowadzania egzaminów związanych z bezpieczeństwem urządzeń elektroenergetycznych. W latach 2008-2020 przewodnicząc Komisji Kwalifikacyjnej uczestniczył w weryfikacjach ok. 4200 osób posiadających kwalifikacje eksploatacyjne i dozоровe w zakresie urządzeń technicznych. Ponadto dr **Adam Baryłka** od 2021 r. jest członkiem Komisji Konkursowej z ramienia Ministerstwa Rozwoju Pracy i Technologii w Ogólnopolskim Konkursie "Modernizacja Roku & Budowa XXI", jest przewodniczącym Sądu Konkursowego w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego - na projekt koncepcyjny domu jednorodzinnego o powierzchni zabudowy do 70m², jest członkiem Komisji IWIS 2021 - Międzynarodowej Warszawskiej Wystawy Wynalazków oraz jest przewodniczącym Zespołu doradczego Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.

W latach 2014-2021 Kandydat był przewodniczącym 5 konferencji naukowo-technicznych (w tym 3 międzynarodowych) oraz członkiem komitetów organizacyjnych 7 konferencji naukowo-technicznych (w tym 3 międzynarodowych). W 2016 r. Kandydat uzyskał wyróżnienie w plebiscycie Przeglądu Technicznego „Złoty Inżynier 2016 r” w kategorii nauka.

W 2018 r. był recenzentem dwóch artykułów naukowych w publikacji pt. „*Perspective Directions of Innovative Dewelopment of Construction Industry and Engineering Training*” – no. 1, i no. 2, Brześć. W uznaniu aktywnej działalności w zakresie zawodowym i stowarzyszeniowym dr **Adam Baryłka** został odznaczony:

- medalem Zasłużony dla Budownictwa, srebrnym Medalem za zasługi dla obronności Kraju, odznaką Honorową Nadzoru Budowlanego nr XXXIV oraz brązowym Krzyżem Zasługi;
- złotymi honorowymi odznakami NOT, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych, Polskiego Stowarzyszenia Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych, Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich.

- srebrnymi honorowymi odznakami NOT, SIMP, Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, SITPMB oraz odznaką 50 lat Domu Technika w Częstochowie – Zarząd Rady FSNT NOT w Częstochowie oraz
- honorową odznaką Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Mechaników Polskich im. Piotra Drzewieckiego, honorową odznaką Stowarzyszenia Przemysłu Spożywczego oraz medalem 30-lecia Powstania Zarządu Wojewódzkiego NSZZ Policjantów Komendy Stołecznej Policji.

Reasumując, bardzo pozytywnie oceniam działalność Kandydata w zakresie organizacyjno-zawodowym.

6. Ocena osiągnięcia naukowego (monografii habilitacyjnej)

Osiągnięcie naukowe stanowi monografia naukowa pod tytułem „*Tereny Zamknięte Integralnym Elementem Systemu Bezpieczeństwa Państwa*” (recenzenci: prof. dr hab. inż. Jan Figurski WAT, prof. dr hab. inż. Andrzej Kolasa PW, dr hab. inż. Jerzy Obolewicz, prof. IBOA).

W 8 rozdziałach omówiono w wyczerpującej postaci następujące tematy:

- 1) zagadnienia bezpieczeństwa państwa;
- 2) podstawowe dokumenty dotyczące zagadnień bezpieczeństwa państwa;
- 3) obiekty budowlane mające istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa;
- 4) zagadnienia inżynierii bezpieczeństwa obiektów budowlanych w problematyce bezpieczeństwa państwa;
- 5) zagadnienia bezpieczeństwa w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 6) zagadnienia ustanawiania terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa,
- 7) zagadnienia ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych
- 8) zasady projektowania, budowy oraz eksploatacji obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i obronności państwa

oraz podsumowano kompleksową ocenę wyników przeprowadzonej analizy zagadnienia stanowiącego przedmiot monografii, formułując istotne wnioski i postulaty badawcze.

W podsumowaniu przedstawiono w sposób oryginalny i twórczy zagadnienie specjalnych obiektów budowlanych inżynierii lądowej (budowli i budynków) służących potrzebom bezpieczeństwa państwa, stanowiących istotny element infrastruktury bezpieczeństwa państwa, lokalizowanych na terenach zamkniętych.

Skrótowa charakterystyka zakresu tematycznego recenzowanej monografii dra. **Adama Baryłki** przedstawia się następująco.

Rozdział 1 „Zagadnienia bezpieczeństwa państwa” zawiera analizę pojęcia bezpieczeństwa i rozwoju społeczno-gospodarczego oraz zagrożeń bezpieczeństwa państwa, omówiono pojęcie bezpieczeństwa przyjmowane według różnych kryteriów, omówiono zagadnienie bezpieczeństwa narodowego (w tym obronności państwa) oraz identyfikację obszarów, dziedzin i sektorów bezpieczeństwa w celu doprecyzowania pojęcia zintegrowanego bezpieczeństwa państwa oraz określenia istotnej roli infrastruktury bezpieczeństwa państwa, w tym roli terenów zamkniętych. Z analizy zagadnienia bezpieczeństwa państwa wynika, że potrzeby bezpieczeństwa państwa realizowane są zawsze w określonej przestrzeni (na określonym terenie), w szczególności poprzez:

projektowanie, budowę i eksploatację specjalnych obiektów budowlanych inżynierii lądowej stanowiących tzw. infrastrukturę bezpieczeństwa państwa, wchodzącą w zakres:

- bezpieczeństwa państwa w dziedzinie obronnej, infrastrukturę bezpieczeństwa państwa w dziedzinie ochronnej, w dziedzinie gospodarczej oraz infrastrukturę bezpieczeństwa państwa w dziedzinie społecznej a także
- infrastrukturę bezpieczeństwa państwa w sferze militarnej oraz infrastrukturę bezpieczeństwa państwa w sferze niemilitarnej.

Autor monografii słusznie zauważa, że infrastruktura, w przedstawionym wyżej znaczeniu, powinna być przedmiotem ochrony organów państwa (z uwagi na jej niezwykle znaczenie dla systemu bezpieczeństwa państwa) – rozumianej jako wszelkie działania zmierzające do zapewnienia funkcjonalności, ciągłości działań i integralności tej infrastruktury w celu zapobiegania zagrożeniom, ryzykom lub słabym punktom oraz ograniczenia i neutralizacji ich skutków oraz szybkiego odtworzenia tej infrastruktury na wypadek awarii, ataków oraz innych zdarzeń zakłócających jej prawidłowe funkcjonowanie. Pojęcie ochrony infrastruktury bezpieczeństwa należy rozumieć łącznie jako działania odnoszące się do ochrony prawnej, fizycznej, technicznej, osobowej, teleinformatycznej oraz planów jej odtwarzania.

W dalszej kolejności w monografii Autor:

- koncentruje uwagę na infrastrukturze bezpieczeństwa państwa, której przedmiotami są obiekty budowlane inżynierii lądowej służące potrzebom bezpieczeństwa w dziedzinach: obronnej, ochronnej, gospodarczej i społecznej oraz
- przyjmuje pojęcie bezpieczeństwa obiektu budowlanego inżynierii lądowej służącego ww. potrzebom - jako stan tego obiektu służącego potrzebom bezpieczeństwa w dziedzinie obronnej, ochronnej, gospodarczej oraz w społecznej, który poddany określonym zagrożeniom występującym w okresie jego eksploatacji - jest w stanie spełniać swoje zadania związane z przewidywanym jego przeznaczeniem na najwyższym poziomie.

Rozdział 2 „Podstawowe dokumenty dotyczące bezpieczeństwa państwa” zawiera analizę przepisów Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, ustaw odnoszących się do zagadnień bezpieczeństwa państwa oraz dokumentów strategicznych w zakresie bezpieczeństwa (Strategii Bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, Strategii Obronności Rzeczypospolitej Polskiej, Strategii Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej, Strategii Rozwoju Systemu Bezpieczeństwa Narodowego Rzeczypospolitej Polskiej 2022, itp.).

Rozdział 3 „Obiekty budowlane mające istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa”. Jest to rozdział kluczowy zawierający określenia pojęcia specjalnego obiektu budowlanego w przepisach prawa, wymagań jakim powinny odpowiadać specjalne obiekty budowlane, wymagań dotyczących projektowania, budowy i eksploatacji specjalnych obiektów budowlanych, prawną identyfikację obiektów budowlanych inżynierii lądowej zaliczanych do obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa – z uwagi na ich istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa.

W rozdziale 3. Autor przeanalizował pięć grup zagadnień dotyczących specjalnych obiektów budowlanych inżynierii lądowej zaliczanych do obiektów budowlanych z uwagi na ich istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, obejmujących:

- 1) identyfikację obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa;
- 2) identyfikację obiektów budowlanych - z uwagi na cel i lokalizację;

- 3) problem jakości specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa;
- 4) wymagania bezpieczeństwa specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych;
- 5) istotne problemy dotyczące specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa występujące w procesie budowlanym obejmującym ich projektowanie, budowę i eksploatację.

Rozdział 4 „Inżynieria bezpieczeństwa specjalnych obiektów budowlanych w problematyce bezpieczeństwa państwa” zawiera opis uwarunkowań funkcjonowania człowieka w środowisku oraz zagadnień inżynierii bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych, do których zaliczamy obiekty budowlane infrastruktury bezpieczeństwa państwa w aspekcie przestrzennym oraz w aspekcie rozwiązań technicznych obiektów budowlanych determinujących stan bezpieczeństwa, w tym obronności państwa. W rozdziale tym przedstawiono analizy inżynierii bezpieczeństwa specjalnych obiektów budowlanych, innowacyjne zasady inżynierii bezpieczeństwa ww. obiektów budowlanych koncentrując uwagę na przyczynach zagrożeń bezpieczeństwa tych obiektów, metodach ich uodporniania, monitorowaniu ich stanu bezpieczeństwa w poszczególnych etapach procesu budowlanego oraz na metodach i zasadach diagnostyki technicznej wykorzystywanych w procesie monitorowania.

Rozdział 5 „Zagadnienia bezpieczeństwa w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym” zawiera określenia podstawowych pojęć związanych z planowaniem i zagospodarowaniem przestrzennym, naukową prezentację systemu planowania przestrzennego, regulacji prawnych procesu planowania i gospodarowania przestrzenią, podstawowe zasady planowania i zagospodarowania przestrzennego, sposoby uwzględniania wymagań bezpieczeństwa, w tym obronności państwa w systemie planowania przestrzennego kraju oraz naukowe analizy lokalizuje zagadnienie terenów zamkniętych i ich stref ochronnych w planach zagospodarowania przestrzennego.

Rozdział 6 „Zagadnienia ustanawiania terenów zamkniętych” zawiera naukowe analizy pojęcia terenu zamkniętego, ewolucję tego pojęcia w przepisach, zasady i procedury ustanawiania terenów zamkniętych oraz rezygnacji ze statusu terenu zamkniętego, skutki prawne zamknięcia terenów dla potrzeb bezpieczeństwa, w tym obronności państwa, wymagania dotyczące ochrony informacji niejawnych dotyczących specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa istotnych dla bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa, oraz informacji niejawnych dotyczących terenów zamkniętych i nadzoru nad pracami geodezyjnymi i kartograficznymi prowadzonymi na terenach zamkniętych. Ponadto w rozdziale tym przedstawiono analizę zagadnienia terenów zamkniętych w innych przepisach prawa oraz przedstawiono problem zasadności upubliczniania szczegółowych danych zawartych w decyzjach o ustanowieniu terenów zamkniętych (takich jak szczegółowe adresy terenów, numery obrębów i działek ewidencyjnych wchodzących w zakres tych terenów, a nawet klauzul ich tajności) oraz w systemach informacji przestrzennej - pozwalających na łatwą identyfikację przestrzenną terenów zamkniętych. W rozdziale tym przeanalizowano przepisy w celu uporządkowania zagadnienia terenów zamkniętych i ich stref ochronnych w zakresie ujednoczenia definicji terenu zamkniętego występujących w przepisach i określenia warunków, w jakich ustanowienie terenu zamkniętego i jego strefy ochronnej powinno stanowić obowiązek ustawowy oraz zapewnienia skutecznych warunków zapewniania ochrony informacji w tym zakresie.

Rozdział 7 „Zagadnienia ustanawiania stref ochronnych terenów zamkniętych na potrzeby bezpieczeństwa państwa, w tym obronności państwa” zawiera analizę stref ochronnych, cel ich ustanawiania, identyfikację oddziaływań determinujących potrzebę ustalania stref ochronnych, przepisy prawa regulujące zasady, procedury prawne oraz przedstawienie skutków prawnych ustalania (i braku) stref ochronnych terenów zamkniętych.

Rozdział 8 „Zasady projektowania, budowy oraz eksploatacji obiektów budowlanych mających istotne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa” to analizy naukowe procedur postępowań związanych z procesem budowlanym obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa - obejmujące projektowanie, budowę oraz eksploatację ww. obiektów budowlanych (dla inwestycji celu publicznego i inwestycji nie zaliczanych do inwestycji celu publicznego), które są uzależnione od usytuowania tych obiektów na terenach zamkniętych lub poza tymi terenami. W rozdziale tym przedstawiono również specyfikę postępowania w zakresie spełniania wymagań prawa odnoszących się do prowadzenia robót budowlanych w odniesieniu do ww. obiektów wymagających pozwolenia i zgłoszenia.

Problem naukowy podjęty do rozwiązania w recenzowanej monografii obejmuje doskonalenie szeroko rozumianego procesu budowlanego (inwestycyjnego oraz eksploatacyjnego) specjalnych obiektów budowlanych inżynierii lądowej w zakresie infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych. Należy podkreślić istotność i aktualność podjętego problemu naukowego.

Powyżej przedstawiony zakres badań jest szeroki i interdyscyplinarny, aczkolwiek, moim zdaniem, najszerszej wpisuje się on w zagadnienia związane z dyscypliną naukową „inżynieria lądowa i transport”, będąc w ścisłej zgodności z zasadami projektowania, realizacji i badania cyklu życia specjalnych obiektów budowlanych na terenach zamkniętych.

W mojej ocenie do rozwiązania problemu naukowego Autor monografii słusznie przyjął metodę inżynierii systemów, stanowiącą interdyscyplinarną dziedzinę inżynierii i zarządzania projektami inżynierskimi.

W monografii Autor ponadto:

- zawarł kilkadziesiąt własnych schematów graficznych obrazujących złożone procedury postępowania związane z zagadnieniami stanowiącymi przedmiot pracy;
- wykorzystał 339 pozycji literaturowych (w tym 95 pozycji autorskich i współautorskich), oraz 185 przepisów prawa (w tym 67 ustaw, 60 rozporządzeń, 3 Decyzje MON, 2 zarządzenia, 22 dokumentów strategicznych, 16 aktów prawa UE), 17 orzeczeń sądów administracyjnych oraz 10 Eurokodów dotyczących norm projektowania konstrukcji budowlanych.

Bezpieczeństwo państwa jest ściśle związane z terytorium państwa, jego położeniem geoprzestrzennym i środowiskowymi uwarunkowaniami o charakterze przyrodniczym (naturalnym) oraz antropogenicznym, związanym ze sposobem jego przestrzennego zagospodarowania, w tym w szczególności z jakością obiektów budowlanych tworzonych przez człowieka dla zaspokojenia jego różnorodnych potrzeb w wieloletnim okresie ich istnienia. Szczególne znaczenie ma jakość

i rozmieszczenie przestrzenne specjalnych obiektów budowlanych inżynierii lądowej (budowli i budynków) tworzących infrastrukturę bezpieczeństwa państwa. Potrzeby te są realizowane zawsze w określonej przestrzeni (na określonym terenie), w szczególności poprzez projektowanie, budowę i eksploatację obiektów infrastruktury bezpieczeństwa państwa (szczególnie obiektów budowlanych) obejmującej naukowe podstawy ich użytkowania, utrzymywania i zarządzania. Tereny, na których są (lub mają być) realizowane te potrzeby są najczęściej własnością skarbu państwa. Jest rzeczą zrozumiałą, że w interesie szeroko rozumianego bezpieczeństwa każdego państwa jest:

- zapewnienie korzystnej lokalizacji ww. obiektów budowlanych z punktu widzenia potrzeb bezpieczeństwa państwa;
- zapewnienie wymaganej jakości ww. obiektów budowlanych w zakresie rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych (stosownie do przewidzianego przeznaczenia tych obiektów), konstrukcyjno-materiałowych i instalacyjnych;
- maksymalne ograniczanie dostępu nieuprawnionym podmiotom do ww. obiektów budowlanych (poprzez zapewnienie odpowiedniej ich ochrony) oraz do informacji dotyczących ww. obiektów w całym procesie budowlanym związanym z ich projektowaniem, budową oraz eksploatacją.

Dr **Adam Baryłka** zajmuje się od wielu lat w zakresie zarówno teoretycznym, jak i praktycznym - zagadnieniem obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa w ciągu całego okresu ich życia, szczególnie lokalizowanych na terenach zamkniętych - czego wyrazem są liczne publikacje przywoływane w poszczególnych rozdziałach ww. monografii. Z doświadczeń Autora wyłania się obraz licznych problemów w zakresie rozwiązywania istotnych zagadnień występujących w obszarze projektowania, wykonawstwa i eksploatacji ww. obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa lokalizowanych na terenach zamkniętych.

Sygnalizowane problemy potwierdzają nie tylko własne doświadczenia Autora monografii, ale również:

- opinie w tym zakresie osób zajmujących się naukowymi podstawami projektowania, realizacji, eksploatacji oraz diagnostyki stanu technicznego wymienionych obiektów budowlanych,
- opinie przedstawicieli zarządców terenów zamkniętych, organów administracji architektoniczno-budowlanych oraz organów nadzoru budowlanego właściwych w sprawach robót i obiektów budowlanych na terenach zamkniętych.

Problemy te wynikają, w szczególności z:

- braku korelacji, niewystarczającej precyzyjności i niejednoznaczności sformułowań oraz zmienności różnych przepisów naukowo-technicznych regulujących problematykę terenów zamkniętych, ich stref ochronnych oraz obiektów budowlanych lokalizowanych na tych terenach;
- występujących ograniczeń w zakresie publikacji informacji o:
 - trybie i zasadach lokalizacji na obszarze terytorium kraju obiektów budowlanych,
 - naukowych i innowacyjnych zasadach projektowania obiektów budowlanych,

Monografia jest pierwszą publikacją książkową w Polsce podejmującą zagadnienie terenów zamkniętych, stanowiących integralne elementy systemu bezpieczeństwa państwa. Aktualnie nie ma w literaturze krajowej opracowania, które zawierałoby omówienie w ujęciu kompleksowym problematyki terenów zamkniętych (i ich stref ochronnych) oraz procesu budowlanego dotyczącego specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa zlokalizowanych na

terenach zamkniętych. W mojej ocenie, jako recenzenta, recenzowana monografia wypełnia tę istotną lukę publikacyjną i stanowi dużą wartość naukowo-techniczną.

Uwzględniając istotność zagadnienia terenów zamkniętych dla bezpieczeństwa państwa dr **Adam Baryłka** podjął badania naukowe w tym zakresie mając na uwadze potrzebę praktycznego wykorzystania uzyskanych wyników badawczych, co znalazło odzwierciedlenie w sformułowaniu głównych celów naukowych monografii i ich zrealizowaniu.

Zakres badań zawartych w niniejszej monografii, wykorzystujących metodę inżynierii systemów obejmuje:

1. Analizę przepisów technicznych w zakresie zagadnień w odnoszących się do systemu planowania przestrzennego w Polsce z uwzględnieniem procedur ustanawiania terenów zamkniętych oraz stref ochronnych tych terenów oraz specjalnych obiektów budowlanych.
2. Analizę przepisów naukowo-technicznych w zakresie obiektów budowlanych tworzących zbiór obiektów infrastruktury bezpieczeństwa państwa, określanych jako:
 - obiekty budowlane niezbędne na cele bezpieczeństwa państwa,
 - obiekty szczególnie ważne dla bezpieczeństwa państwa wymagające specjalnej ochrony oraz
 - obiekty budowlane kluczowe dla bezpieczeństwa wchodzące w skład infrastruktury krytycznej.
3. Analizę i procedowanie zagadnień realizacji procesu budowlanego specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa w podziale na cel (inwestycje celu publicznego i inwestycje nie stanowiące celu publicznego) oraz miejsce lokalizacji (lokalizowane na terenach otwartych i terenach zamkniętych).
4. Analizę zagadnień naukowo – technicznych dotyczących procesu budowlanego specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych w zakresie:
 - przygotowania i projektowania procesu budowlanego i inwestycyjnego;
 - realizacji robót budowlanych;
 - eksploatacji obiektów budowlanych obejmującej ich użytkowanie, utrzymywanie i zarządzanie eksploatacją;
 - przestrzegania wymagań ochrony informacji niejawnych przez wszystkie podmioty uczestniczące w procesie budowlanym (zarówno inwestycyjnym jak i eksploatacyjnym) ww. obiektów budowlanych lokalizowanych na terenach zamkniętych o ustalonej klauzuli niejawności.

Dr **A. Baryłka** realizując cele naukowe sformułowane w recenzowanej monografii opracował liczne oryginalne algorytmy postępowania związane z procedurami:

- planowania przestrzennego, lokalizacji terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz
 - projektowania, budowy i eksploatacji obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa (w szczególności budowli i budynków służących potrzebom bezpieczeństwa państwa)
- pozwalającymi na całościowe określenie złożonych zagadnień dotyczących terenów zamkniętych w dziedzinach: obronnej, ochronnej, gospodarczej i społecznej oraz ułatwienie racjonalnego postępowania w ww. zakresie.

Podsumowując zasygnalizowany zakres badań naukowo-technicznych zawartych w monografii, należy podkreślić, że zawiera on bardzo ważne ustalenia i sformułowania w zakresie:

- syntetycznej analizy zagadnień realizacji procesu budowlanego z wykorzystaniem metod inżynierii systemów obejmującej specjalne obiekty inżynierii lądowej w zakresie obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowane, w szczególności, na terenach zamkniętych z wyeksponowaniem specyfiki poszczególnych etapów procesu budowlanego;
- systemowego opracowania istotnych zagadnień procesu budowlanego specjalnych obiektów inżynierii lądowej w zakresie projektowania, realizacji, eksploatacji i zarządzania obiektami budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanymi na terenach zamkniętych w ciągu całego cyklu życia ww. obiektów;
- sformułowania istotnych wniosków i postulatów ukierunkowanych na doskonalenie systemu postępowania w zakresie ustanawiania terenów zamkniętych i ich stref ochronnych oraz procesu budowlanego na tych terenach;
- aplikację usystematyzowanych naukowo zagadnień realizacji procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa (lokalizowanych na terenach zamkniętych) w ujęciu multidyscyplinarnym do praktyki zawodowej planistów przestrzennych, inwestorów, wykonawców, eksploatatorów, zarządców terenów zamkniętych oraz osób pełniących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie na terenach zamkniętych.

Przedstawione informacje dotyczące monografii pt. *„Tereny zamknięte integralnym elementem systemu bezpieczeństwa państwa”* stanowią dowód potwierdzający prawdziwość tezy sformułowanej przez Autora, że „Tereny zamknięte zabudowane specjalnymi obiektami budowlanymi inżynierii lądowej stanowiącymi infrastrukturę bezpieczeństwa państwa, są integralnymi elementami systemu bezpieczeństwa państwa”.

Stworzony w Polsce system prawny związany z ustanawianiem terenów zamkniętych, które mogą być zastrzeżone przez właściwych ministrów oraz kierowników urzędów centralnych tylko z uwagi na potrzeby bezpieczeństwa lub potrzeby obronności państwa - wynika z faktu, że sprawne funkcjonowanie systemu bezpieczeństwa państwa jest uwarunkowane odpowiednią lokalizacją, na obszarze terytorium kraju, obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa (oraz jakością ich rozwiązań konstrukcyjno-materiałowych i funkcjonalno-użytkowych), w tym w szczególności lokalizacją ww. obiektów na terenach zamkniętych. W ramach tego systemu stworzono przepisy prawa ukierunkowane na ochronę informacji dotyczących terenów zamkniętych oraz obiektów budowlanych lokalizowanych na terenach zamkniętych.

Należy zauważyć, że złożone problemowo zagadnienia zawarte w recenzowanej monografii Autor przedstawił, wykorzystując metodę inżynierii systemów, w przystępnej formie, ułatwiającej percepcję złożonych zagadnień stanowiących przedmiot monografii co sprawia, że może być ona wykorzystywana, między innymi, przez pracowników badawczo-dydaktycznych uczelni zajmujących się zagadnieniami: inżynierii lądowej, planowania przestrzennego, planowania przestrzenno-obronnego czy bezpieczeństwa terytorialnego (np. Wojskowej Akademii Technicznej czy Akademii Sztuki Wojennej), osoby pełniące samodzielne funkcje techniczne w budownictwie (obejmujące projektowanie, kierowanie robotami budowlanymi, nadzorowanie tych robót i ocenę stanu

technicznego specjalnych obiektów budowlanych zlokalizowanych na terenach zamkniętych i poza terenami zamkniętymi, inwestorów i zarządców specjalnych obiektów budowlanych zlokalizowanych na terenach zamkniętych oraz sąsiadujących z terenami zamkniętymi, pracowników organów administracji architektoniczno-budowlanych i organów nadzoru budowlanego zajmujących się terenami zamkniętymi, osoby uprawnione do działalności geodezyjnej i kartograficznej na terenach zamkniętych, pracowników resortów i organów centralnych właściwych w sprawach terenów zamkniętych (tzn. resortów: Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji, Ministerstwa Infrastruktury i Rozwoju, Ministerstwa Energii, Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Straży Granicznej, Policji) zajmujących się zagadnieniami terenów zamkniętych,

Ocena osiągnięcia naukowego

Podsumowując zawartą w monografii analizę procesu budowlanego obiektów inżynierii lądowej w zakresie specjalnych obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa lokalizowanych na terenach zamkniętych - wykorzystującej metodę inżynierii systemów stwierdzam, że:

1) Monografia poszerza aktualną wiedzę w dyscyplinie „inżynieria lądowa i transport”, stanowi istotne osiągnięcie naukowe z uwagi na możliwość praktycznego wykorzystania uzyskanych wyników badawczych oraz

2) Problematyka badawcza zawarta w recenzowanej monografii jest zbieżna z dwoma strategicznymi i interdyscyplinarnymi kierunkami badań naukowych zawartymi w Krajowym Programie Badań, zawierającym założenia polityki naukowo-technicznej innowacyjnej państwa (stanowiącym załącznik do uchwały Rady Ministrów formułującym strategiczne kierunki badań naukowych, prac rozwojowych i określającym cele oraz założenia polityki naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa), w zakresie:

- usprawnienia procesu budowlanego infrastruktury bezpieczeństwa państwa w zakresie specjalnych obiektów budowlanych ukierunkowanego na zapewnienie właściwego poziomu bezpieczeństwa warunkującego niezbędny rozwój społeczno-gospodarczy państwa, wynikający z konieczności przygotowania Polski do sprawnego i efektywnego działania w sytuacjach kryzysowych oraz
- potrzeby doskonalenia przepisów w zakresie ujednoczenia i wzajemnego powiązania podstawowych pojęć dotyczących infrastruktury bezpieczeństwa państwa (w tym infrastruktury krytycznej) w celu tworzenia zintegrowanego, kompleksowego systemu bezpieczeństwa państwa.

W mojej ocenie, jako recenzenta, zasługuje na uznanie istotna aktywność naukowa dra. Adama Barylki, polegająca na: nowatorskich badaniach problemów dotyczących terenów zamkniętych niezwykle istotnych dla bezpieczeństwa systemu państwa - weryfikowanych w wyniku Jego osobistych działań praktycznych, współpracy ze studentami, młodą kadrą i innymi ośrodkami naukowymi, aktywnym uczestnictwem w wielu konferencjach problemowych, w tym jego inicjatywie zorganizowania ważnej konferencji międzynarodowej na temat „Problemy Inżynierii bezpieczeństwa obiektów antropogenicznych”, znaczącej aktywności publikacyjnej w zakresie przedmiotowych zagadnień, współpracy z zagranicą oraz przemysłem a także bardzo dużej aktywności w społecznej działalności stowarzyszeniowej.

Reasumując przedstawioną monografię oraz działalność naukową i innowacyjną Kandydata oceniam również pozytywnie jako osiągnięcie naukowe stanowiące istotny wkład w rozwój dyscypliny naukowej Inżynieria Lądowa i Transport odpowiadające Kandydatowi na stopień doktora habilitacyjnego. Moim zdaniem warto kontynuować badania nad rozwojem przedmiotowych zagadnień związanych z procesem budowlanym specjalnych obiektów na terenach zamkniętych.

7. Ocena końcowa i wniosek

W przedstawionej charakterystyce działalności naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i zawodowej oraz monografii habilitacyjnej dr **Adam Barylka** skoncentrował swoje zainteresowania i wysiłki na naukowym i inżynierskim opracowaniu zagadnienia przebiegu procesu budowlanego inwestycyjnego i eksploatacyjnego specjalnych obiektów budowlanych inżynierii lądowej lokalizowanych na terenach zamkniętych stanowiących obiekty infrastruktury bezpieczeństwa państwa. Wyniki Jego prac znalazły odzwierciedlenie w dużej liczbie Jego publikacji krajowych i międzynarodowych.

Od uzyskania stopnia doktora nauk technicznych (2014 r.) Kandydat istotnie wzbogacił dorobek naukowy i wniósł twórczy wkład inżynierski do diagnostyki i oceny stanu bezpieczeństwa istniejących obiektów budowlanych infrastruktury bezpieczeństwa państwa, a także do projektowania takich specjalnych obiektów budowlanych w przyszłości. Przedstawiona monografia naukowa jako osiągnięcie naukowe stanowi znaczący wkład w rozwój dyscypliny Inżynieria Lądowa i Transport. Ponadto Kandydat wykazuje się istotną aktywnością naukową realizowaną poprzez liczne publikacje i prezentacje na konferencjach naukowo-technicznych krajowych i międzynarodowych.

Dzięki swoim twórczym i innowacyjnym pracom oraz bardzo dużej społecznej aktywności inżyniersko-stowarzyszeniowej Kandydat zdobył duży autorytet w środowisku budowlanym naukowym oraz inżynierskim a także uznanie wyrażające się wyborem do sprawowania ważnych i kierowniczych funkcji.

Biorąc powyższe pod uwagę, a także pozytywną ocenę osiągnięcia naukowego (monografii habilitacyjnego) stwierdzam, że doktor inżynier Adam Barylka spełnia wszystkie warunki stawiane przez obowiązującą ustawę z dnia 20.07.2018 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce* (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668) kandydatom do nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego.

